

пътува по разны градове и странди въ имперія-тѣ, и тога ся върна въ отечество-то си.

Борисъ подиръ кръщеніе-то си, като нареди въ държава-тѣ си новы нарѣдби, оставилъ на престола голѣмия си сынъ Владимира, и отиди да живѣе въ мънастырь. Но като ся махна Борисъ отъ Преславъ, Владимиръ ся предади на развращеніе, за което Борисъ доди, наказа го и тури на престола малкія си сынъ Симеона. Послѣ ся върна пакъ въ мънастыря, гдѣ-то и почина въ 907 г.

Симеонъ

888—927.

Малкій-тѣ сынъ Борисовъ, Симеонъ, който стѣпи на башинъ си престолъ, бѣше човѣкъ уменъ и способенъ къмъ сичко, за туй направи голѣмы работы, които оставихъ славно-то му име познато на сичкій Български народъ и на потомството му, което и сега въспомѣнува златный Симеоновъ вѣкъ. Симеонъ къту ся въцарилъ, царство-то му ся простираво отъ Морава до устие-то на Дунавъ и надлъшъ край черно море до Бургаскій заливъ: часть отъ съвернѣ-тѣ Тракія до река Убаръ, и отъ Албания край Карпатски-тѣ горы, до Панонія.

Симеонъ къту образованъ човѣкъ знаелъ какъ да разшири и прослави държава-тѣ си. Той първо направилъ да блесне наскадѣ въ държава-тѣ му свѣтлина-та на Евангелско-то учение, което ся проповѣдваше въ сѧкъ